

Het is een prachtig vak

25 jaar lijkt een lange tijd. Het is ook een lange tijd en toch is het omgevlogen”, zegt Ans van Vliet. Ze is 25 jaar werkzaam bij GGZ Rivierduinen en werkt als sociaal psychiatrisch verpleegkundige op de poli volwassenen in Gouda. Ze is één van onze jubilarissen en dus een mooie aanleiding om haar te vragen hoe ze terugkijkt op de afgelopen jaren.

Ans: “Rivierduinen bestond nog niet. Het was de tijd voor de fusies. Ik kwam in dienst bij de Ursula kliniek in Wassenaar. In die tijd was er, naast eetstoornissen ook ‘gewone psychiatrie’. Ik werkte daar op de gesloten behandelafdeling als B verpleegkundige. Het was een leuke tijd, maar er werd al toegewerkt naar de sluiting van Wassenaar. Voor al het personeel was er gelukkig een plek.”

“De mooiste tijd van mijn loopbaan”

“Na ‘mijn uitstapje’ naar de locatie in Leidschendam kwam ik in juli 1995 in de Robert Fleury Stichting in Gouda op de Thijsselaan, op de gesloten opnameafdeling. Het “echte pionieren” was al voorbij, maar het was nog echt een locatie in opbouw. Ook ik voelde de drang om te bouwen aan mijn carrière en ging de opleiding tot Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundige (SPV) volgen aan de Hogeschool van Utrecht.

Na het behalen van haar diploma werkte Ans in ‘het behandelhuis’. Een bijzondere term voor de poli volwassenen. “De jaren daarna heb ik ervaren als de mooiste tijd van mijn loopbaan. De poli en het behandelaanbod moesten nog verder op- en uitgebouwd worden en iedereen was betrokken en kreeg kansen. Ik heb veel geleerd en aangepakt in die jaren.”

Noodzakelijke bezuinigingen in de zorg

Ans vertelt over de periode van schaalvergroting en fusies. De eerste fusie was met het RIAGG waarbij Ans werkte aan de Ronsseweg bij de GGZ Midden-Holland. Daarna werden we Rivierduinen met vele locaties. Intussen zijn Gouda en Alphen weer samen gevoegd.

“Het waren de jaren van de zorgprogramma’s, de protocollen en het meer top down aansturen van de organisatie. Het waren ook de jaren van noodzakelijke bezuinigingen in de zorg.”

Dezelfde focus

Ondanks deze veranderingen bleef de focus van Ans hetzelfde. Namelijk zo goed mogelijk zorg verlenen aan onze cliënten. “En dat deden we altijd in een wisselend samengesteld team met leuke en gedreven collega’s. Het werk bleef altijd leuk en uitdagend door de afwisseling van werkzaamheden (individuele behandelingen, groepsbehandelingen, het werk als poh ggz). Vandaar ook dat ik denk, jeetje alweer 25 jaar”, vertelt Ans.

In mijn werk word ik vooral blij van het werken in het Dialectisch Gedrags Therapie (DGT) team. Met een hecht team werken wij middels het programma dialectische gedragstherapie met cliënten met borderline. Het is altijd weer mooi als cliënten na vele worstelingen, hun doelen behalen en hun kwaliteit van leven kunnen verbeteren. En zeggen wij onderling “we hebben zelf ook zo veel aan de DGT vaardigheden”.

“Bij nieuwe jonge collega’s zie ik dezelfde betrokkenheid en drive om cliënten de best mogelijke zorg te verlenen”

“Het is een prachtig vak”

Ans ziet de toekomst positief tegemoet. “Bij nieuwe jonge collega’s zie ik dezelfde betrokkenheid en drive om cliënten de best mogelijke zorg te verlenen. Het zorgaanbod zal in ontwikkeling blijven. Onderzoek, ontwikkeling en voortschrijdend inzicht zullen ons steeds meer leren over de werking van de hersenen, de psyche van de mens en de interactie met de omgeving.

Ook zal de organisatie meegaan met de tijd en de ontwikkelingen. Maar één ding blijft hierin een constante: zo goed mogelijk zorg verlenen aan onze cliënten”. Dat wens ik ook mijn toekomstige collega’s in de sociaal psychiatrische verpleegkunde toe. Het is een prachtig vak!”